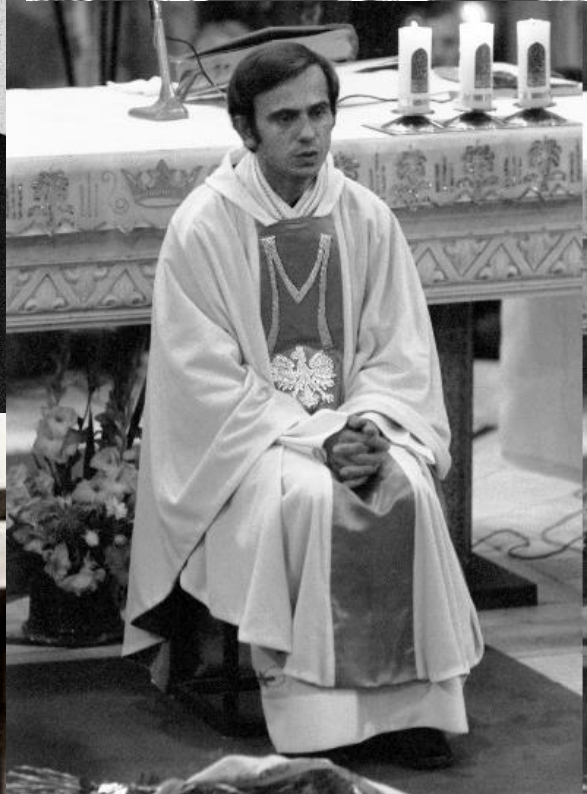




Rodzina/cim'я

- Trzecie z pięciorga dzieci Władysława (ur.1910–zm.2002) i Marianny z Gniedziejków (ur. 1920-2013). Rodzice pracowali na roli. Rodzina była wielopokoleniowa, mieszkali z nimi dziadkowie. W rodzinie na pierwszym miejscu był Pan Bóg, Msza św., wspólna modlitwa. Często rozmawiano o prawdziwej historii Polski.
- Третій з п'яти дітей Володислав (народився 1910-zm.2002 р.) Та Маріанна з Гатьєєєкова (народився у 1920-2013 рр.). Батьки працювали на полі. Сім'я була багато поколіннями, з ними жили бабусі та дідусі. Сім'я на першому місці була Богом, Святою Месською, спільною молитвою. Часто обговорювалася справжня історія Польщі.

Młode lata/Молоді роки

- Od 1961 roku Jerzy uczy się w liceum w Suchowoli. W szkole nauczyciele charakteryzowali Go jako ucznia zdolnego, ambitnego. Po maturze,
- 24 czerwca 1965 wstąpił do Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
- З 1961 року Єжи навчався в середній школі в Суховолі. У школі вчителі характеризували його як талановитого, амбітного учня. Після закінчення середньої школи
- 24 червня 1965 року він приєднався до Вищої митрополичної семінарії у Варшаві.



Popiełuszko kapłanem/Попелюшко, священник

- 28 maja 1972 przyjął święcenia kapłańskie z rąk Prymasa Stefana Wyszyńskiego, który był dla Księdza Popiełuszki wzorem i duchowym autorytetem.
- 11 czerwca 1972 odprawił prymicyjną mszę świętą w kościele w Działoszynie. Na obrazku prymicyjnym zapisał znamienne słowa: „***Posyła mnie Bóg, abym głosił Ewangelię i leczył rany zbolełych serc***”.
- 28 травня 1972 року він був священником священика Стефана Вишинського, який був модельним і духовним авторитетом для о. Попелюшко.
- 11 червня 1972 року він відсвяткував першу Святу Месу у церкві в Дзялошин. У примітивній картині він написав значущі слова: "Бог посилає мене, щоб проповідувати Євангеліє та залікувати рани від гострих сердець".



Duszpasterz służby zdrowia/Міністр охорони здоров'я

- W roku akademickim 1979-1980 pracował w Duszpasterstwie Akademickim Św. Anny. Prowadził konwersatorium dla studentów medycyny. W październiku 1981 r. został mianowany diecezjalnym duszpasterzem służby zdrowia. Ostatnim miejscem zamieszkania i pracy Księdza była parafia św. Stanisława Kostki w Warszawie na Żoliborzu.
- У 1979-1980 навчальному році він працював в академічному священичому капелані. Енн. Він провів семінар для студентів медичних закладів. У жовтні 1981 року він був призначений єпархіальним священиком для охорони здоров'я. Останнє місце проживання та роботи священика було парафією святого. Станіслава Костка в Варшаві в Жолібожі.



Życie z „Solidarnością” / Життя з Солідарністю

- W stanie wojennym zasłynął jako współorganizator **comiesięcznych Mszy Świętych za Ojczyznę w kościele św. Stanisława Kostki**, na których gromadziły się wielotysięczne tłumy wiernych z całej Polski. **"Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj"** to główne przesłanie którym się kierował. Zyskał wielki autorytet wśród zwykłych ludzi. Robił wszystko, nawet narażając własne życie, by pomóc ludziom, którzy tego potrzebowali.
- Під час воєнного стану він став відомим як співорганізатор щомісячних Святих Майстрів для своєї батьківщини в церкві св. Станіслав Костка, на якому зібралися натовпи тисяч вірних з усієї Польщі. **"Не перемагай злом, але перемагай злом добром"** - це головне послання, яке він керував. Він отримав велику владу серед простих людей, він робив усе, навіть ризикуючи власним життям, щоб допомогти людям, яким це було потрібно.

Stan wojenny/Воєнний стан

- Po wprowadzeniu stanu wojennego Ks. Popiełuszko organizuje liczne działania charytatywne. Wspomaga ludzi prześladowanych i skrzywdzonych. Uczestniczy w procesach tych, którzy byli aresztowani za przeciwstawianie się rygorom stanu wojennego. Organizuje również rozdział darów, które są przywożone z zagranicy. W czasie stanu wojennego wielokrotnie oskarżany przez władze PRL o angażowanie się w działalność polityczną, stał się celem działań operacyjnych Służby Bezpieczeństwa.
- Після введення воєнного стану о. Поєслушко організовує численні благодійні заходи. Підтримує переслідуваних та зловмисників. Він бере участь у випробуваннях тих, хто був арештований за протистояння воєнного стану. Він також організовує розподіл подарунків, які імпортуються з-за кордону. Під час воєнного стану, неодноразово звинуваченого польськими комуністичними владою у здійсненні політичної діяльності, вона стала метою оперативної діяльності Служби безпеки.

Szykany/кляузництво

- Działalność Księdza Jerzego sprawia, że staje się on celem ataków władz. Dwukrotnie włamano się do Jego mieszkania, nieustannie śledzono, niszczone samochód, nieznani sprawcy wrzucili do mieszkania ładunek wybuchowy. Dwukrotnie Ksiądz Popiełuszko uczestniczył w wypadkach samochodowych, które sprawiały wrażenie wcześniej przygotowanych. Uważano, że Popiełuszko nadużywa wolności sumienia i wyznania na szkodę PRL.
- Діяння о. Єжи робить його об'єктом нападів влади. Його будинок був зламаний двічі, їх постійно дотримувалися, машина була знищена, невідомі злочинці кинули в квартиру вибуховий заряд. Два рази батько Поєслушко брав участь у автомобільних аваріях, що складалося враження, що його готують раніше. Вважалося, що Поєслушко зловжив свободою совісті та релігії на шкоду Польській Народній Республіці.

Nieudane porwanie/Невдале викрадення

- 13 października 1984 roku przyszli mordercy Księdza próbowali zatrzymać jego samochód koło Gdańska, rzucając w szybę kamieniem. Kierowcy udało się opanować pojazd i uciec.
- 13 жовтня 1984 року майбутні вбивці священика намагалися зупинити свій автомобіль поблизу Гданська, кидаючи камінь у вікно. Водії зуміли керувати транспортним засобом та втекти.



Okoliczności śmierci/Обставини смерті

- **19 października 1984** ks. Popiełuszko przybył na zaproszenie do Bydgoszczy. Rozważania różańcowe zakończył zdaniem: **"Módlmy się, byśmy byli wolni od lęku, zastraszenia, ale przede wszystkim od żądzy odwetu i przemocy"**. W tym samym dniu, wracając do Warszawy Popiełuszko wraz kierowcą zostali uprowadzeni. Kierowcy udało się uciec a Popiełuszkę skrepowano, skatowano i wepchnięto do bagażnika samochodu.
- **19 жовтня 1984 р.** Поєлюшко прибув на запрошення до Бидгоща. Він уклав міркування з Розарією фразою: **"Давайте молимося за те, щоб ми були вільними від страху, залякування, але, перш за все, від жагу помсти і насильства"**. Того ж дня, виїхавши до Варшави, Попілушко та водій були викрадені. Водії вдалося втекти, і Попілушко був прив'язаний, розсипаний і висунувся в багажник машини.

Odnalezienie ciała/Пошук тіла

- Niestety 30 października z zalewu na Wiśle koło Włocławka wydługo zwłoki Księdza. Ręce skrepowano tak, by próby poruszania nimi zaciskały pętlę na szyi. Ciało obciążone było workiem wypełnionym kamieniami. Sekcja wykazała ślady torturowania. Okoliczności śmierci do dziś pozostawiają wiele wątpliwości.
- На жаль, 30 жовтня труп священика виловили з водоймища на Віслі біля Влоцлава. Руки були прив'язані так, що спроби їх перемістити затягували петлю навколо шиї. Тіло було завантажено мішком, наповненим камінням. У розділі показані сліди катувань. Обставини смерті залишають багато сумнівів до цього дня.



Pogrzeb/похорон

- 3 listopada 1984 odbył się pogrzeb Księdza Jerzego. Został pochowany przy kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie. W pogrzebie uczestniczyło wielu biskupów, kilkuset kapłanów oraz prawie milion wiernych, w tym setki pocztów sztandarowych „Solidarności” z całego kraju.
- 3 листопада 1984 року відбувся похорон батька Єжи. Він був похований у церкві св. Станіслава Костка у Варшаві. На похоронах брали участь багато єпископів, кілька сотень священиків та майже мільйон віруючих, у тому числі сотні флагманських плакатів "Солідарності" з усієї країни.



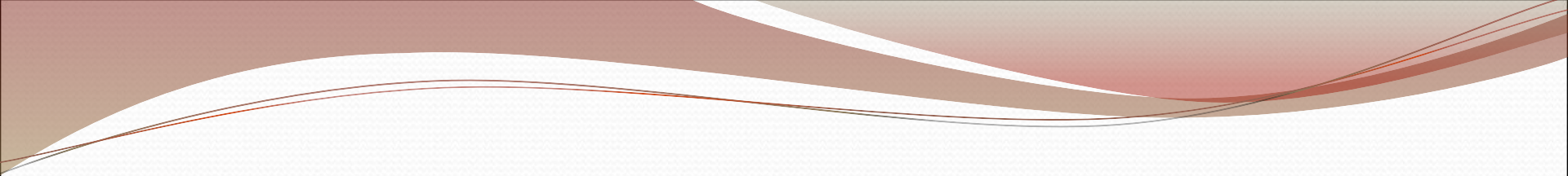
Wielki po śmierci/Відмінно після смерті

- Na cześć postawy wielkiego Polaka Jerzego Popiełuszko jego imieniem nazwano wiele placówek publicznych, ulic.
- W Polsce oraz zagranicą powstało wiele pomników, tablic pamiątkowych, izb pamięci.
- Życie ks. Popiełuszki stało się inspiracją do nakręcenia wielu filmów, którym głównym bohaterem jest właśnie postać księdza.
- Skomponowano wiele pieśni, koncertów, piosenek poświęconych pamięci księdza Jerzego.
- На честь ставлення великого поляка Єжи Пойелушко, багато державних установ та вулиць були названі на честь нього.
- Багато пам'ятників, пам'ятних табличок та меморіальних палат було створено в Польщі та за кордоном.
- Життя священика Поеслушко став натхненням для створення багатьох фільмів, головним героєм яких є фігура священика.
- Було складено багато пісень, концертів та пісень, присвячених пам'яті о. Єжи.



Ważne cytaty ks. Jerzego/ Важливі цитати священника Джордж

- Przemoc nie jest oznaką siły, lecz słabości
- Насильство не є ознакою сили, а слабкості.
- Miłość nie istniałaby, gdybyśmy byli do niej zmuszani.
- Любові не існувало б, якби ми були змушені до цього.
- Prawdziwa wolność jest pierwszą cechą człowieczeństwa.
- Справжня свобода - перша особливість людства
- Zachować godność człowieka to pozostać wewnętrznie wolnym, nawet przy zewnętrznym zniewoleniu.
- Щоб зберегти людську гідність, залишатись вільно, навіть із зовнішнім поневоленням.
- Życie trzeba godnie przeżyć, bo jest tylko jedno.
- Життя повинна жити гідно, тому що є лише одне



Dziękujemy za uwagę!!!

Prezentacje wykonali

Stanisław Petruczok

Dymytr Korowczuk

Witali Pypycz

Nikola Grodzicka

Mateusz Krakowiak

Kamila Gertner



KARDYNAŁ STEFAN WYSZYŃSKI



DZIECIŃSTWO

Stefan Wyszyński urodził się w dniu 3 sierpnia 1901 r. w miejscowości Zuzela nad Bugiem, na pograniczu Podlasia i Mazowsza. Polska rozdarta była wówczas między trzech zaborców.

Народився 3 серпня 1901 року, в місто Zuzela на річці Буг



Rodzina Wyszyńskich. Stefan - drugi od lewej

DOM RODZINNY

Zuzela pozostawała pod panowaniem rosyjskim. *Stefan zatem od dziecka poznał smak niewoli i ukochał Polskę.* Nad jego dzieciństwem zaciążyło dramatyczne wydarzenie śmierci matki. *Umarła, kiedy miał zaledwie 9 lat.*

На його дитинство припадає смерть матері. Вона померла, коли йому було всього 9 років.



KAPŁANSTWO

Tęsknota za matką skierowała jego serce ku Matce Niebieskiej - ku tej, "która nie umiera", na Nią będzie też często wskazywał w swojej późniejszej pracy duszpasterskiej.

Po ukończeniu gimnazjum w Warszawie i Łomży wstąpił do Seminarium Duchownego we Włocławku, gdzie 3 sierpnia 1924 roku został wyświęcony na kapłana.

Po czterech latach studiów na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim na Wydziale Prawa Kanonicznego i Nauk Społecznych uzyskał stopień doktora na podstawie prac: "Prawa Kościoła do szkoły".

Після чотирьох років навчання в на Люблінського Католицького університету, факультету канонічного права і ступінь доктора соціальних наук на базі роботи: «право церкви до школи».

Po studiach udał się w podróż naukową po krajach Europy Zachodniej. Po powrocie do kraju został profesorem nauk społecznych w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku, jednocześnie prowadził intensywną działalność społeczną wśród robotników Włocławka.

BISKUPSTWO

W 1946 r. Ojciec Święty Pius XII mianował księdza profesora Wyszyńskiego biskupem, ordynariuszem diecezji lubelskiej. Sakry biskupiej udzielił nominatowi na Jasnej Górze Prymas Polski August kardynał Hlond dnia 12 maja 1946 roku. Po jego śmierci 22 października 1948 ks. Biskup Wyszyński został wybrany Arcybiskupem Gniezna i Warszawy i Prymasem Polski.

Єпископ вишинській обраний архієпископ Гнєзно та Варшаві та польських приматів.

W swoim liście duszpasterskim pisał wtedy: "Nie jestem ci ja ani politykiem, ani dyplomatą, nie jestem działaczem, ani reformatorem. Natomiast jestem ojcem waszym duchownym, pasterzem i biskupem dusz waszych, jestem apostołem Jezusa Chrystusa..."

WYSZYŃSKI KARDYNAŁEM

12 stycznia 1953 roku ks. Wyszyński został Kardynałem, nie mógł jednak pojechać do Rzymu po kapelusz kardynalski, ponieważ nie otrzymał paszportu. Osiem miesięcy później (25 IX 1953) Stefan kardynał Wyszyński został aresztowany i wywieziony z Warszawy. Przebywał kolejno w Rywałdzie Królewskim koło Grudziądza, w Stoczku Warmińskim, w Prudniku koło Opola, w Komańczy w Bieszczadach. Dopiero w ostatnim miejscu internowania zostały złagodzone rygory.

ŚLUBY JASNOGÓRSKIE

Podczas długiego okresu odosobnienia Ksiądz Prymas napisał plan "Wielkiej Nowenny" przygotowującej Polskę na rocznicę tysiąclecia przyjęcia chrztu (1966). Był to w rzeczywistości gruntowny program odnowy życia katolickiego w Polsce.



WYSZYŃSKI I WOJTYŁA

- W drugiej połowie lat 70-tych kościołem wstrząsnęły ważne wydarzenia. W 1978 r. odbyły się dwa konklawe. Najpierw po śmierci Pawła VI papieżem został wybrany Jan Paweł I. Za ledwie miesiąc trwały rządy nowego papieża w Watykanie. Zmarł nagle 28 września. 16 października 1978 r. po raz pierwszy w dziejach kościoła papieżem został Polak - Karol Wojtyła, jako Jan Paweł II. Prawdopodobnie Prymas Polski miał duży wpływ na ten wybór. Początkowo to jego wymieniano wśród kandydatów na nowego papieża, ale nie przyjął tych propozycji i wtedy wysunął kandydaturę kardynała Karola Wojtyły.

Gdy 22 października 1978 r. odbywało się w Watykanie uroczyste przejście władzy przez papieża Polaka, Stefan Wyszyński wypowiedział do niego słowa: "Masz wprowadzić Kościół w trzecie tysiąclecie".

WYSZYŃSKI I WOJTYŁA



ŚMIERĆ

Gdy na stolicę apostolską wybierano Jana Pawła II, Stefan Wyszyński chorował już na ciężką chorobę. Z czasem badania wykazywały raka jamy brzusznej. W marcu 1981 r. znacznie pogorszył się stan zdrowia Prymasa. Większą część dnia spędzał w łóżku.

В березні 1981 року у значно погіршилася стан здоров'я . Він провів більшу частину дня в ліжку.

28 maja 1981 r. zmarł Prymas Polski, arcybiskup gnieźnieński i warszawski, Stefan Wyszyński. Po śmierci okrzyknięto go Prymasem Tysiąclecia. Powszechnie uznano, że dzięki jego nieugiętej i zdecydowanej postawie kościół polski przetrwał okres największych prześladowań w czasach stalinowskiego reżimu i zachował swoją niezależność wobec totalitarnych władz.

31 maja 1981 r. tysiące ludzi oddało hołd zmarłemu Prymasowi podczas uroczystości pogrzebowych. Został pochowany w Archikatedrze Św. Jana w Warszawie.

31 травня 1981, тисяч людей вшанували їх останній померлого Prymasowi похоронного обряду. Він був похований у Соборі Св. Jana у Варшаві.

POMNIK



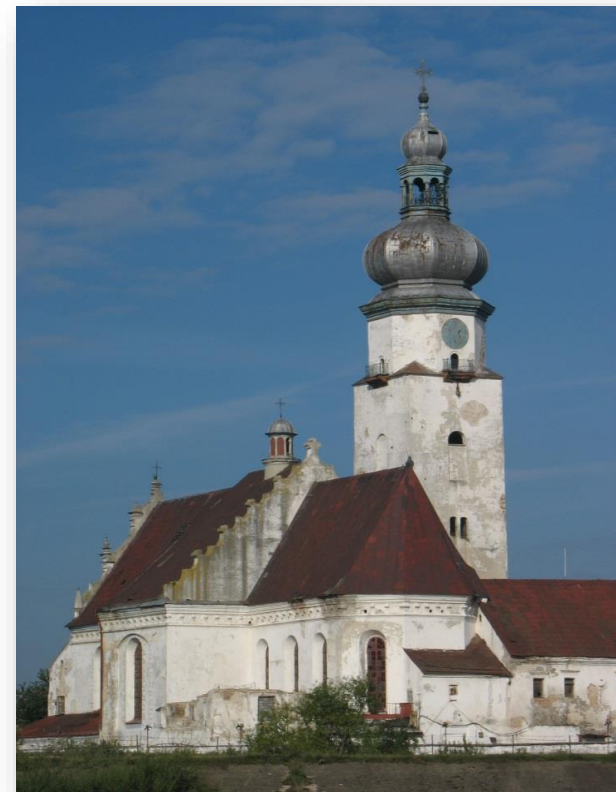
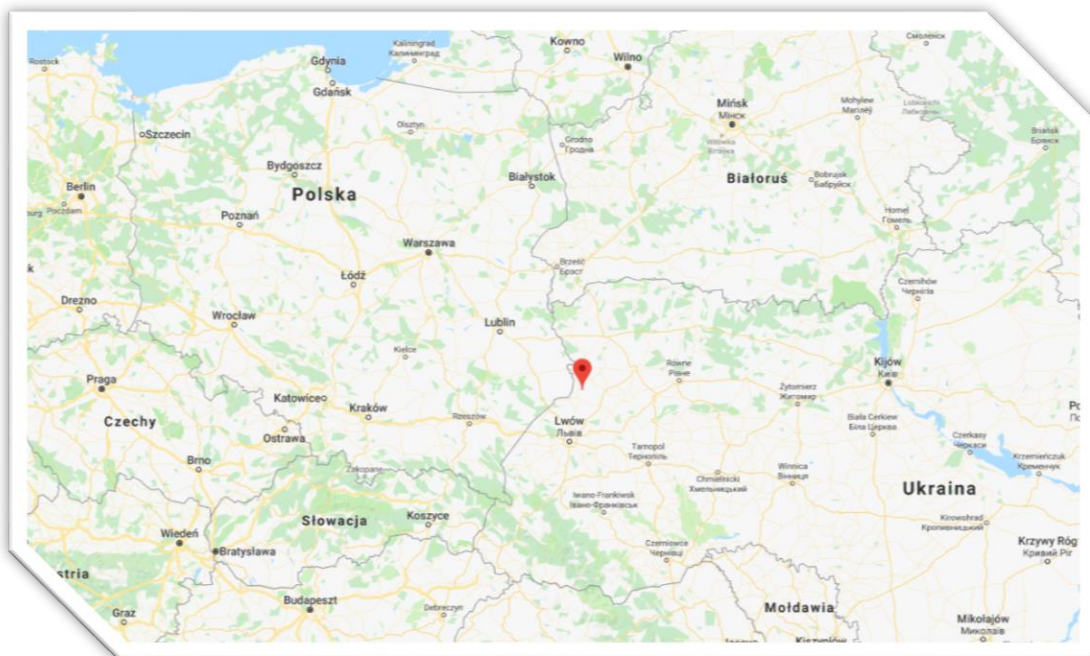
DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ

**Martynian Wojciech Darzycki-
kapłan niezłomny
Мартиніан Войцех
Дажинський - відважний
святий**



Młodość i kapłaństwo

- Urodził się 14.02.1918 r. w miejscowości Jagiełła na Podkarpaciu (dawne województwo lwowskie).
- W 1934 r. wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych w Prowincji Ojców Bernardynów. Pracował w klasztorze w Sokalu, gdzie prowadził chór parafialny.
- 21.03.1943 r. otrzymał święcenia kapłańskie.
- Posługiwał we Lwowie i w obwodzie Żytomirskim. Ojciec Darzycki starał się być jednak obecny na całej Ukrainie, docierając do Kijowa, a nawet Odessy.



Klasztor Bernardynów w
Sokalu
(Бернардинів
монастир в Сокалі)

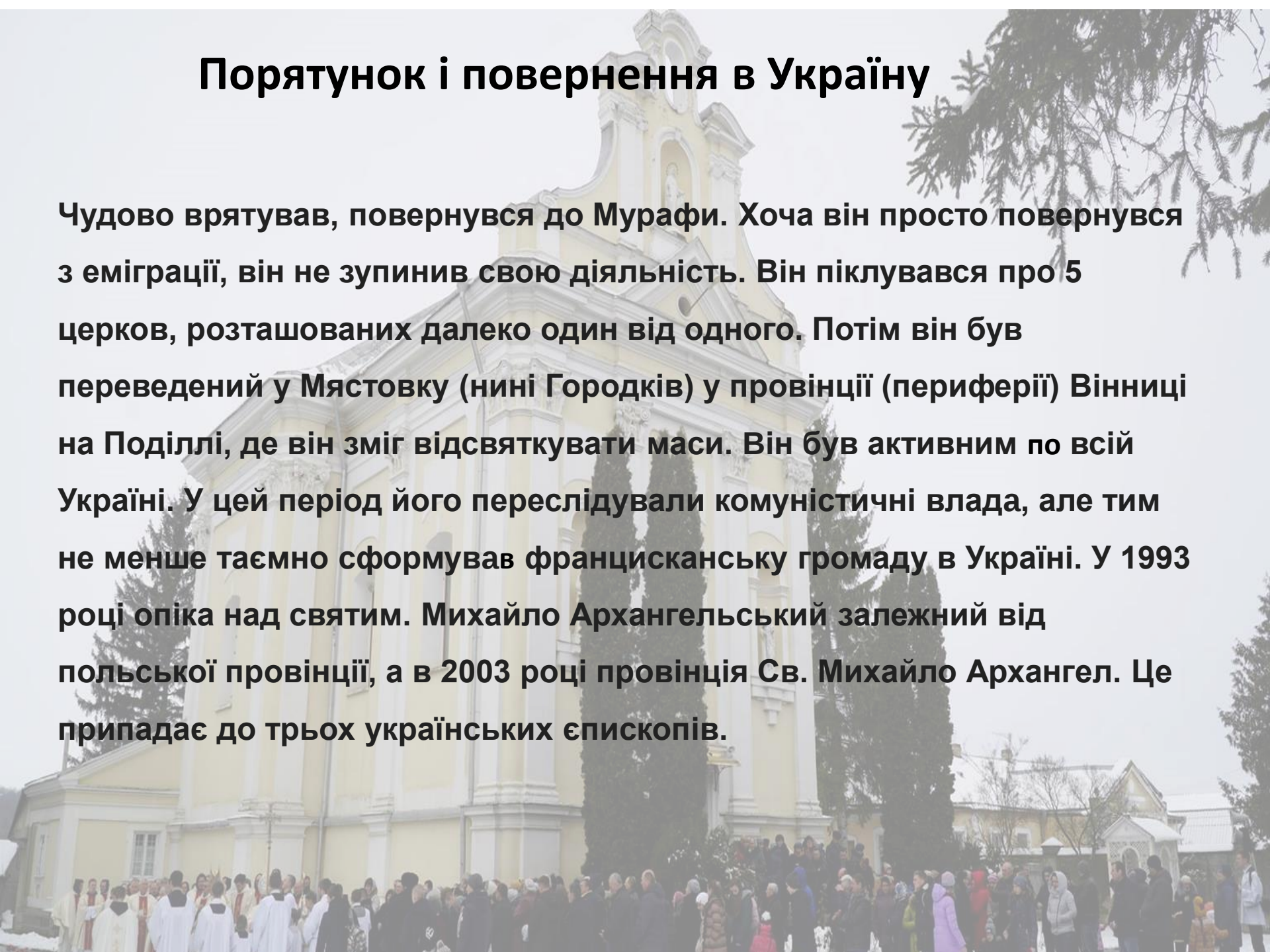
Okres powojenny i aresztowanie, czyli historia księdza niezłomnego

Po wojnie nie wyjechał do Polski, lecz jako jeden z niewielu kapłanów pozostał na Ukrainie, narażając się na represje ze strony komunistycznych władz Związku Radzieckiego. Była to posługa pełna trudów i poświęcenia. W 1946 r. został aresztowany przez NKWD i przez 5 miesięcy przebywał w więzieniu w Żytomirze, następnie został skazany na pobyt w łagrze i wywieziony najpierw do Nachodka (Daleki Wschód), a później na Kolymę, gdzie przebywał od lipca 1946 r. do lipca 1952 r.



Порятунок і повернення в Україну

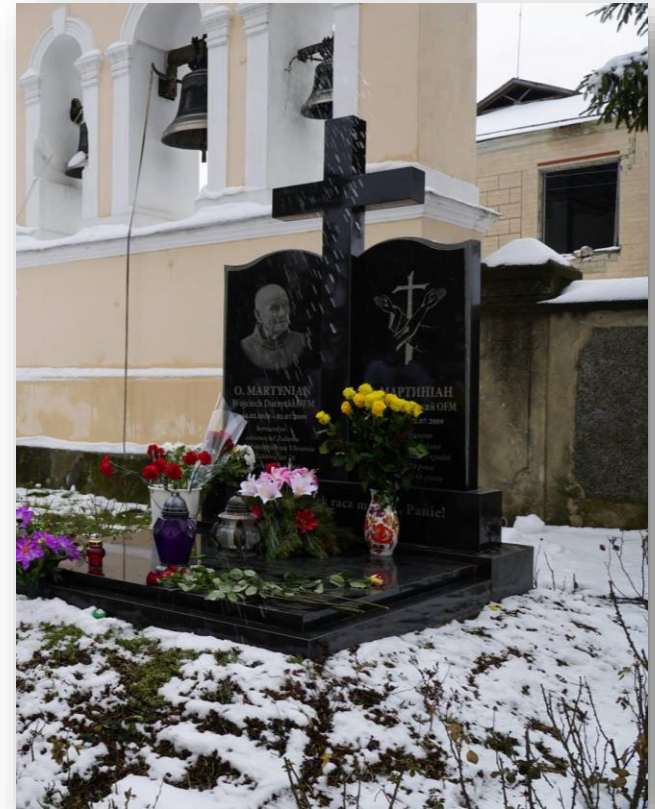
Чудово врятував, повернувся до Мурафи. Хоча він просто повернувся з еміграції, він не зупинив свою діяльність. Він піклувався про 5 церков, розташованих далеко один від одного. Потім він був переведений у Мястовку (нині Городків) у провінції (периферії) Вінниці на Поділлі, де він зміг відсвяткувати маси. Він був активним по всій Україні. У цей період його переслідували комуністичні влада, але тим не менше таємно сформував францисканську громаду в Україні. У 1993 році опіка над святим. Михайло Архангельський залежний від польської провінції, а в 2003 році провінція Св. Михайло Архангел. Це припадає до трьох українських єпископів.



Невпинно цінується

Отець Мартинян Дарзицький помер 2 липня 2009 р. У м. Мястувка.

Польський уряд високо оцінив його тяжке становище і за наполегливість у проголошенні Слова Божого і був нагороджений орденом польської заслуги.



Grób ojca Darzyckiego w Miastkówce
(Могила отця Дарзіцького в Мясткувці)

Dziękujemy za uwagę
Дякую за увагу

KSIĘŻA NIEZŁOMNI

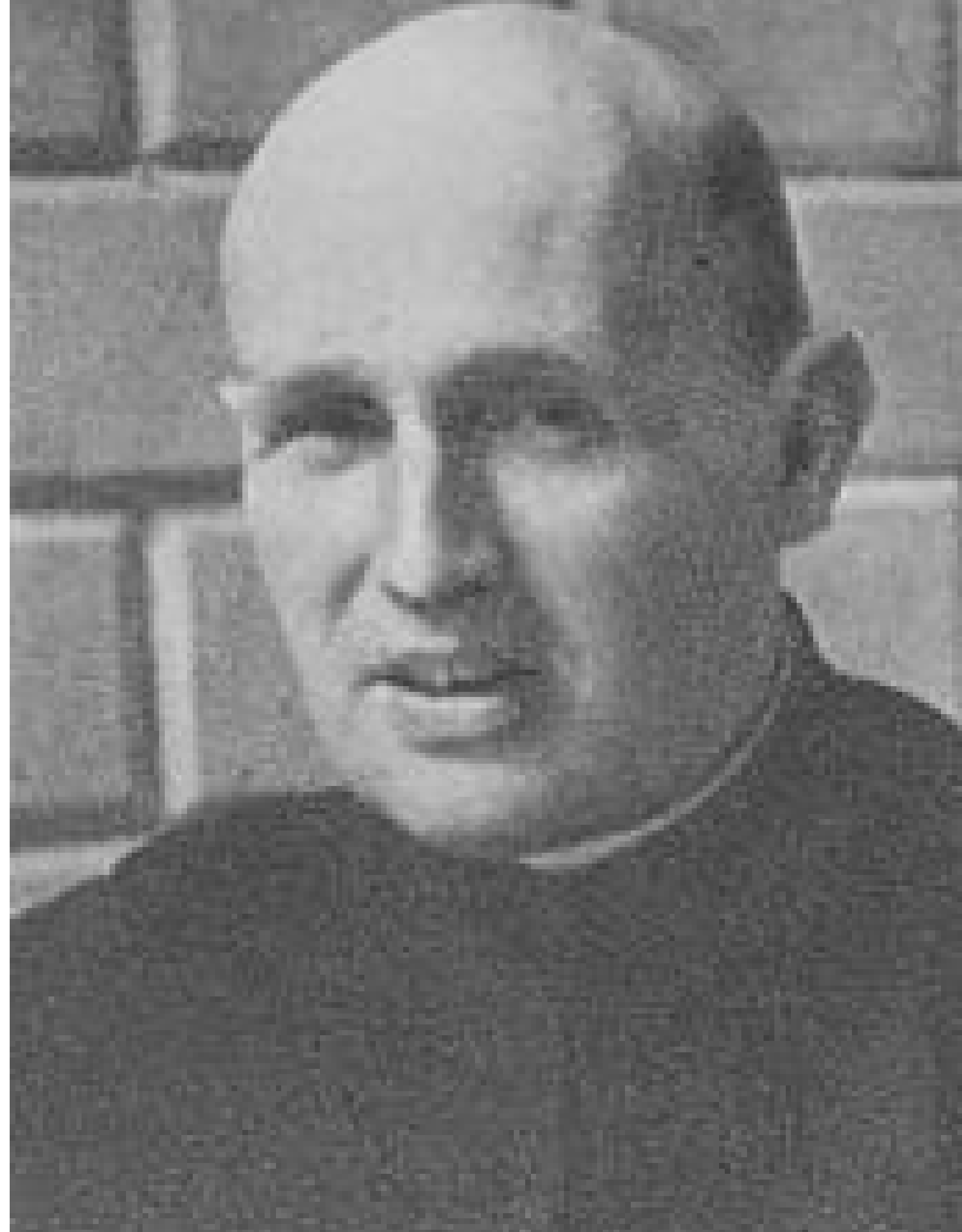
TOMASZ ROSTWOROWSKI

**MAREK PERZ
DAWID MAŁECKI
NOEMI SZYMCZAKOWSKA**

WPROWADZENIE

TOMASZ

ROSTWOROWSKI urodził się 9 listopada 1904 w Warszawie, zmarł 9 marca 1974 w Łodzi – był jezuitą, muzykiem-pedagogiem, harcerzem, żołnierzem AK, uczestnikiem powstania warszawskiego, a po wojnie kierownikiem polskiej sekcji Radia Watykańskiego.



RODZINA

Tomasz Rostworowski był
synem muzyka Karola Pawła,
bratem ekonomisty Stefana
Mariana

i oficera Jerzego Mariana.

омаш Ростворовський -

син музики Кароль Павел

брат економіста Стефан Маріан

і офіцер Єжи Мариан.



TOMASZ ROSTWOROWSKI

W CZASIE POKOJU

WYKSZTAŁCENIE

TOMASZ

ROSTWOROWSKI był absolwentem Prywatnego Gimnazjum im. Stefana Batorego w Lublinie, a także lubelskiej szkoły muzycznej im. Stanisława Moniuszki. Po maturze podjął studia historyczne i filozoficzne na KULu. Wstąpił do Towarzystwa Jezusowego. Swoją posługę kontynuował w Wilnie, będąc nauczycielem.



TOMASZ ROSTWOROWSKI

W CZASIE WOJNY

HARCERZE

Ksiądz Rostworowski od 1940 r. przebywał w Warszawie. Przez dwa lata pełnił funkcję ekonoma w domu zgromadzenia przy ul. Rakowieckiej. W tym czasie zaczął również wspomagać działalność konspiracyjną, zwłaszcza tą, w którą zaangażowani byli harcerze - był wychowawcą drużyn harcerskich, odbierał przyrzeczenia nowych harcerzy.



POMOC UBOGIM

Duchowny objął również opieką najuboższe dzieci ówczesnej Warszawy organizując dla nich świetlicę i stołówkę. Jednocześnie prowadził kursy etyki w Szkole Położnych przy ul. Karowej; zaangażowany w niesienie pomocy Żydom.



POWSTANIE WARSZAWSKIE

Ks. Tomasz był
żołnierzem AK (ps. ksiądz
Marek, ojciec Tomasz),
a podczas powstania kapelanem.
Po zajęciu Starego Miasta przez
oddziały niemieckie nie poszedł do
niewoli, przez miesiąc ukrywał się w
ruinach (był jednym z tak zwanych
"Robinsonów warszawskich"), po
czym wyszedł z Warszawy. Do
przejścia frontu pełnił funkcję
duszpasterza w podwarszawskich
miejscowościach.









ODZNACZENIA

Virtuti Militari V klasy

Krzyż Komandorski Orderu
Odrodzenia Polski – pośmiertnie

Krzyż Walecznych (dwukrotnie)

Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami

Virtuti Militari V клас

Командорський хрест ордена Полонія
Реститута - посмертно

Хрест доблесті (двічі)

Золотий хрест за заслуги перед мечами











REŻIM KOMUNIZMU

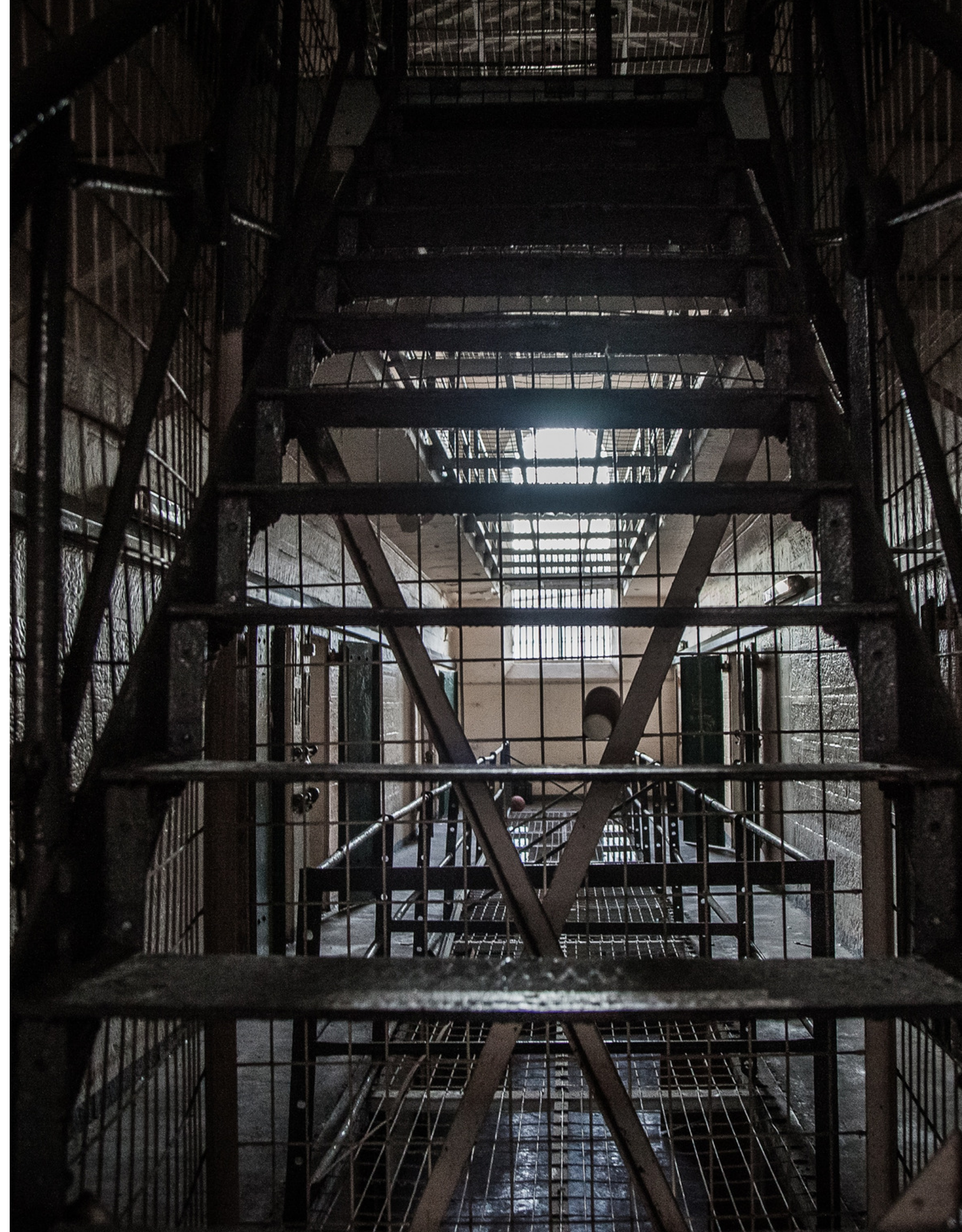
Na początku 1945 r. ks. Tomasz Rostworowski został oddelegowany do Łodzi, gdzie został duszpasterzem akademickim. Pełnił tę funkcję do roku 1950, zapewniając łódzkim studentom nie tylko opiekę duchową, ale często również materialną. Został aresztowany przez UB 21 stycznia 1950 r., a następnie skazany na 12 lat więzienia za rzekomą działalność antypaństwową.



WYJŚCIE Z WIĘZIENIA

Z więzienia został zwolniony
w 1956
r., a wkrótce podjął pracę
w Kaliszu jako opiekun jezuickiego
nowicjatu.

Він був звільнений з в'язниці
У 1956 році він незабаром зайнявся
роботою в Каліше як покровитель
єзуїтського новиціата.



KONTYNUACJA DZIŁA KSIĘDZA

W Łodzi odbywa się Festiwal o.
Tomasza Rostworowskiego,
patronat nad nim od 2009 objął
kwartalnik Myśl.pl.



KONIEC

**DZIĘKUJMY
ZA ATENCJĘ**

Źródła: Wikipedia dzieje.pl unsplash.com

s. Izabela Zofia Łuszczkiewicz



*МИ ХОТІЛИ Б ОЗНАЙОМИТИ ВАС З ПОСТА СТАРШОГО ІЗАБЕЛИ
ЗОФІ ЛЮШКЕВИЧ "*

s. Izabela Zofia Łuszczkiewicz

Urodziła się 23 kwietnia 1898r. w Krakowie jako najstarsze dziecko adwokata Michała i Kazimierzy z Łakocińskich. Była to rodzina inteligencka, zasłużona dla Krakowa, mająca wielorakie powiązania z Uniwersytetem Jagiellońskim. Po maturze studiowała na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego.



s. Izabela Zofia Łuszczkiewicz

W 1923 r. wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia w Krakowie.

"У 1923 році вона приєдналася до Конгрегації дочок благодійності у Кракові"

Śluby złożyła 8 IX 1928 r. Praktykę pielęgniarską odbyła najpierw w Bordeaux, a potem w Paryżu. Biegła znajomość francuskiego, niemieckiego, angielskiego i łaciny sprawiła, że ukończyła tam również **Wyższą Szkołę Pielęgniarską**. Do Polski wróciła 19 VII 1926r.

i tu odebrała dyplom pielęgniarki wydany w Paryżu 5 V 1927 r.



s. Izabela Zofia Łuszczkiewicz

Jako siostra szarytka miała szerokie zainteresowania: dobrze wykształcona, utalentowana muzycznie, znająca kilka języków, była sprawnym fotografem-amatorem, miała uprawnienia kinooperatora oraz prawo jazdy na samochody osobowe i ciężarowe. S. Izabela nie podkreślała swych zalet i talentów. Wśród sióstr była uczynna, serdeczna i radosna. Kiedy tylko mogła, brała udział w modlitwach razem ze wspólnotą sióstr. Swoim pięknym śpiewem ubogacała liturgię, a muzyką fortepianową różne uroczystości domowe.



s. Izabela Zofia Łuszczkiewicz

Związana ze strukturami **Polskiego Państwa Podziemnego**, prowadziła nasłuch radiowy, przejmowała zrzuty alianckie z medykamentami, a następnie przekazywała je oddziałom partyzanckim. Przygotowywała także prasę konspiracyjną i rozpowszechniała ją wśród okolicznej ludności Kalwarii Zebrzydowskiej

Aresztowana przez UB, została oskarżona o działalność antypaństwową, skazana na karę śmierci przeszła przez najcięższe więzienia komunistyczne



s. Izabela Zofia Łuszczkiewicz

„Oprócz bicia, przysiadów w liczbie do dwóch tysięcy naraz, miałam jeszcze tzw. stójki. Polegały one na tym, że w czasie zimnych i mroźnych dni stałam boso na betonie w koszuli tyłem do okna i tuż pod oknem, z którego wyjmowano szyby. Na domiar wszystkiego jeszcze w nocy zlewano mnie konewkami zimnej wody. Po 14 dniach i nocach takiego stania (bo nawet do podanego mi jedzenia nie pozwalano mi usiąść) będąc już cała spuchnięta, straciłam przytomność i ocknęłam się w szpitalu więziennym.”

***W wyniku amnestii i ze względu na bardzo zły stan zdrowia, w 1956 r. została zwolniona.
Zmarła w 1957 r.***

***Внаслідок дуже поганого здоров'я, в 1956 році вона була звільнена.
Вона померла в 1957 році.***



Tadeusz Burzyński



8 października 1914

-

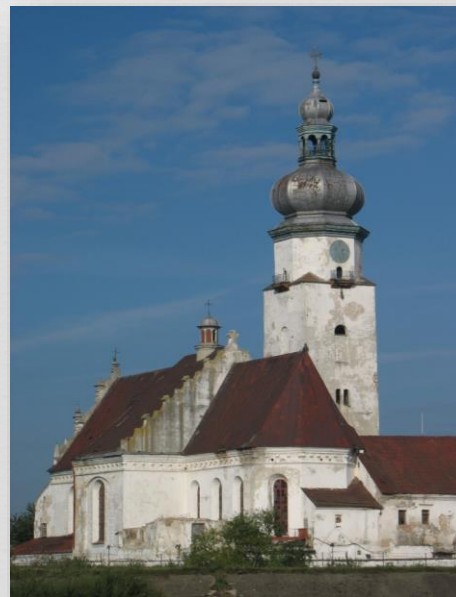
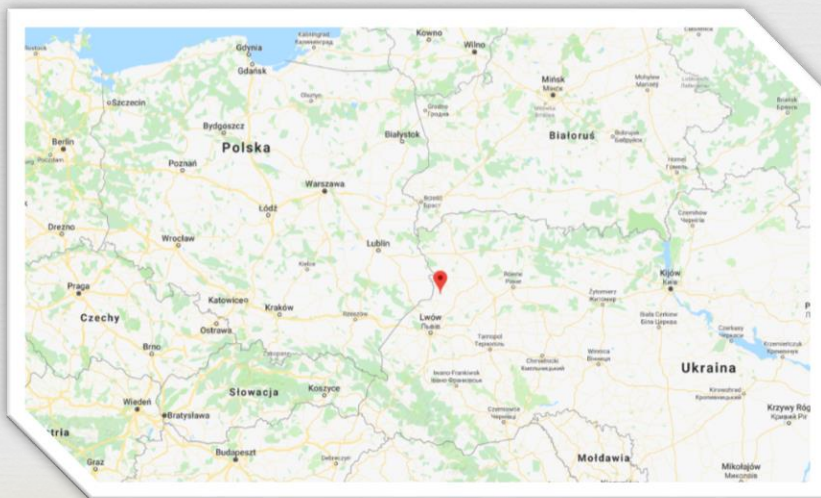
1 sierpnia 1944

ДАЖИНСЬКИЙ - ВІДВАЖНИЙ СВЯЩЕНИК



Młodość i kapłaństwo

- Urodził się 14.02.1918 r. w miejscowości Jagiella na Podkarpaciu (dawne województwo lwowskie).
- W 1934 r. wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych w Prowincji Ojców Bernardynów. Pracował w klasztorze w Sokalu, gdzie prowadził chór parafialny.
- 21.03.1943 r. otrzymał święcenia kapłańskie.
- Posługiwał we Lwowie i w obwodzie Żytomirskim. Ojciec Darzycki starał się być jednak obecny na całej Ukrainie, docierając do Kijowa, a nawet Odessy.



Klasztor Bernardynów w
Sokalu
(Бернардинів
монастир в Сокалі)

Okres powojenny i aresztowanie, czyli historia księdza niezłomnego

Po wojnie nie wyjechał do Polski, lecz jako jeden z niewielu kapłanów pozostał na Ukrainie, narażając się na represje ze strony komunistycznych władz Związku Radzieckiego. Była to posługa pełna trudów i poświęcenia.

W 1946 r. został aresztowany przez NKWD i przez 5 miesięcy przebywał w więzieniu w Żytomirze, następnie został skazany na pobyt w łagrze i wywieziony najpierw do Nachodka (Daleki Wschód), a później na Kolumię, gdzie przebywał od lipca 1946 r. do lipca 1952 r.



Порятунок і повернення в Україну

Чудово врятував, повернувся до Мурафи. Хоча він просто повернувся з еміграції, він не зупинив свою діяльність. Він піклувався про 5 церков, розташованих далеко один від одного. Потім він був переведений у Мястовку (нині Городків) у провінції (периферії) Вінниці на Поділлі, де він зміг відсвяткувати маси. Він був активним по всій Україні. У цей період його переслідували комуністичні влада, але тим не менше таємно сформував францисканську громаду в Україні. У 1993 році опіка над святим. Михайло Архангельський залежний від польської провінції, а в 2003 році провінція Св. Михайло Архангел. Це припадає до трьох українських єпископів.

Невпинно цінується

Отець Мартинян Дарзицький помер 2 липня 2009 р. У м. Мястувка.

Польський уряд високо оцінив його тяжке становище і за наполегливість у проголошенні Слова Божого і був нагороджений орденом польської заслуги.



Grób ojca Darzyckiego w Miastkówce
(Могила отця Дарзіцького в Мясткувці)

Dziękujęmu za uwagę

Дякую за увагу

Tadeusz Burzyński



- ☞ Слуга Божий (Sługa Boży)
- ☞ Мученик (Męczennik)
- ☞ Пресвітер (Prezbiter)
- ☞ Учасник Варшавського повстання
(Uczestnik powstania warszawskiego)
- ☞ Командний скаут (Drużynowy harcerski)
- ☞ Член АК (Członek AK)

Tadeusz Burzyński



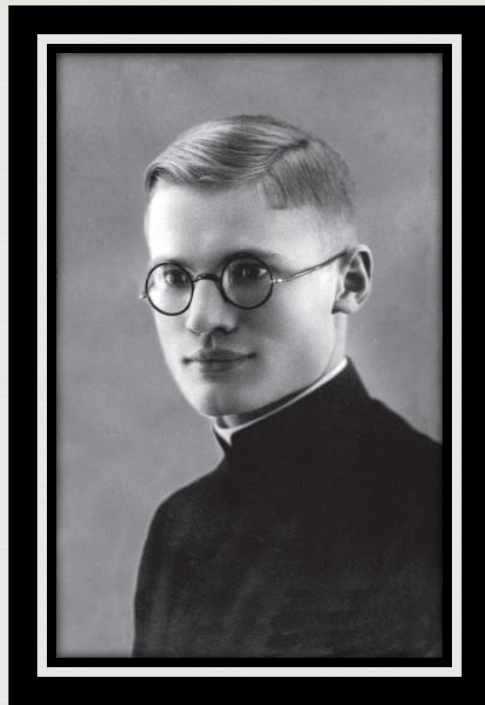
Życiorys

Życiorys



Pochodził z rodziny chłopskiej. Ucząc się w gimnazjum w Łowiczu był drużynowym harcerskim.

Przedwojenne harcerstwo wychowało go w ideałach umiłowaniem wolności, patriotyzmem, służbą dla społeczeństwa i Bogu. Po ukończeniu gimnazjum w 1933 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi, które ukończył przyjmując 21 sierpnia 1938 r. święcenia kapłańskie z rąk Włodzimierza Jasińskiego



Tadeusz Burzyński

Życiorys

Życiorys



Podczas studiów kontynuował swoją działalność harcerską w Harcerskim Kręgu Kleryckim w Łodzi. Po święceniach przeniósł się do Pęcherów i kontynuował studia na wydziale teologicznym Uniwersytetu Warszawskiego. W tym okresie pełnił obowiązki kapelana w Zgromadzeniu Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo. W lipcu 1944 r. skierowany został by zastąpić ks. Jana Zięję na stanowisku kapelana w warszawskim Domu SS Urszulanek Najświętszego Serca Jezusa Konającego

Życiorys



Będąc członkiem Armii Krajowej uczestniczył w powstaniu warszawskim jako kapelan. Został śmiertelnie ranny przy umierającym powstańcu po wysłuchaniu spowiedzi i udzieleniu sakramentu Eucharystii. Umierał w pełni świadomości modląc się:

„Jezu, kocham Cię! Jezu, adoruję Cię!”

Był pierwszym poległym w powstaniu duchownym.

Przed śmiercią sakramentu namaszczenia udzielił

ks. Tadeusz Burzyński salezjanin ks. Pisarskiego.

Pośmiertnie odznaczony został Krzyżem Walecznych

(rozkaz Komendy Okręgu Warszawskiego Armii Krajowej nr 23 z 27 sierpnia 1944 r.).

резюме



- ✧ Реліки священника Тадеуш Буржинські відпочивають у сімейній могилі в Хрусліні.
- ✧ Він є одним з 122 слуг Божих, другій групі мучеників з часів Другої світової війни, чий процес беатифікації почався 17 вересня 2003 року, і на єпархіальному етапі відбувається в Архідній єпархії Лодзі.

KONIEC



MIŁOSZ CZYŻEWSKI
KLARA KOWALIK
WIKTOR FRĄTCZAK
BOGDAN MOHYLNYK
WŁADYSŁAW SMISZKO
BOGDAN PYPYCZ